

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0234/2013

24.6.2013

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με μια στρατηγική για την αλιεία στην Αδριατική θάλασσα και στο Ιόνιο πέλαγος
(2012/2261(INI))

Επιτροπή Αλιείας

Εισηγητής: Guido Milana

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	13
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	14

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με μια στρατηγική για την αλιεία στην Αδριατική θάλασσα και στο Ιόνιο πέλαγος
(2012/2261(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής «Θαλάσσια στρατηγική για την Αδριατική θάλασσα και [το] Ιόνιο πέλαγος» (COM(2012)0713),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1626/94¹, όπως τροποποιήθηκε («μεσογειακός κανονισμός»),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Φεβρουαρίου 2012 σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Νοεμβρίου 2012 σχετικά με την εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής³,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/56/ΕΚ και την υποχρέωση των κρατών μελών της ΕΕ να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επιτύχουν ή να διατηρήσουν καλή περιβαλλοντική κατάσταση για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το έτος 2020,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 3ης Ιουλίου 2012 σχετικά με την εξέλιξη των μακροπεριφερειακών στρατηγικών της ΕΕ: τρέχουσες πρακτικές και προοπτικές για το μέλλον, κυρίως στη Μεσόγειο⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 8ης Μαρτίου 2011 σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά ορισμένες διατάξεις περί αλιείας στην περιοχή της συμφωνίας της ΓΕΑΜ (Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο)⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 21ης Οκτωβρίου 2010 σχετικά με την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική (ΟΘΠ) - Αξιολόγηση της προόδου που σημειώθηκε και νέες προκλήσεις⁶,

¹ ΕΕ L 409, 30.12.2006, σ.11; ΕΕ L 36, 8.2.2007, σ. 6; ΕΕ L 196, 28.7.2011, σ. 42.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0040.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0461.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0269.

⁵ ΕΕ L 347, 30.12.2011, σ. 44.

⁶ ΕΕ C 70E, 8.3.2012, σ. 70.

- έχοντας υπόψη την πρόταση οδηγίας της Επιτροπής για τη θέσπιση πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών (COM(2013)133 τελικό),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 17ης Ιουνίου 2010 σχετικά με μια νέα όθηση στη στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας¹,
- έχοντας υπόψη την οδηγία για τους οικότοπους²,
- έχοντας υπόψη τη διακήρυξη της 7ης Οκτωβρίου 2012 των ευρωπαϊών υπουργών των αρμόδιων για την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική και της Επιτροπής, για μια θαλάσσια και ναυτιλιακή ατζέντα ανάπτυξης και απασχόλησης («Διακήρυξη της Λεμεσού»),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Γαλάζια ανάπτυξη: ευκαιρίες για βιώσιμη ανάπτυξη στους τομείς της θάλασσας και της ναυτιλίας (COM(2012)0494),
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης και 24ης Ιουνίου 2011,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση για την Προστασία της Μεσογείου έναντι των κινδύνων ρύπανσης και τα πρωτόκολλά της³,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ευρώπη 2020: Μια στρατηγική για έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» (COM(2010)2020), έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο:
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση πρωτοβουλίας της Επιτροπής των Περιφερειών, της 12ης Οκτωβρίου 2011, για στήριξη της ανάπτυξης μιας νέας μακροπεριφέρειας Αδριατικής-Ιονίου⁴,
- έχοντας υπόψη τη Δήλωση της Ανκόνα, που εγκρίθηκε στις 5 Μαΐου 2010, στο πλαίσιο του 12ου Συμβουλίου Αδριατικής-Ιονίου,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το Δίκαιο της Θάλασσας, της 10ης Δεκεμβρίου 1982 (UNCLOS),
- έχοντας υπόψη τον κώδικα δεοντολογίας του FAO για την υπεύθυνη αλιεία, που ενεκρίθη στις 31 Οκτωβρίου 1995,
- έχοντας υπόψη τη σύσταση 199 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) σχετικά με την εργασία στον τομέα της αλιείας,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,

¹ ΕΕ C 236Ε, 12.8.2011, σ. 132.

² Οδηγία του Συμβουλίου 92/43/ΕΟΚ, ΕΕ L 206, 22.07.1992, σελ. 7-50.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0128.

⁴ Γνωμοδότηση COTER-V-016, εισηγητής Spracca (ALDE, IT), Οκτώβριος 2011.

- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Αλιείας (A7-0234/2013),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι επτά χώρες έχουν διέξοδο προς την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος¹, μεταξύ των οποίων τρία κράτη μέλη (Ιταλία, Ελλάδα και Σλοβενία), ένα μελλοντικό κράτος μέλος της Ένωσης (Κροατία), μία υποψήφια προς ένταξη χώρα (Μαυροβούνιο) και δύο δυνάμει υποψήφιες προς ένταξη χώρες (Αλβανία και Βοσνία-Ερζεγοβίνη)·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διασυνοριακή συνεργασία είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη κοινής διαχείρισης των αλιευτικών δραστηριοτήτων και για τη διασφάλιση βιώσιμης εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, παρόλο που ορισμένες χώρες της Αδριατικής έχουν δημιουργήσει ειδικές ζώνες, ένα σημαντικό τμήμα της λεκάνης της Αδριατικής θάλασσας και του Ιονίου πελάγους εξακολουθεί να αποτελεί διεθνή ύδατα·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στο πρόσφατο ψήφισμά του σχετικά με την εξέλιξη των μακροπεριφερειακών στρατηγικών της Ένωσης, το Κοινοβούλιο επεσήμανε ότι μια μακροπεριφερειακή στρατηγική για την Αδριατική και το Ιόνιο συνιστά σημαντικό παράγοντα στις προσπάθειες συμφιλίωσης μεταξύ των χωρών των δυτικών Βαλκανίων και μπορεί να συμβάλει στις προσπάθειες των χωρών αυτών για ένταξη στην Ένωση, δίνοντας με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα άσκησης μιας συνολικής πολιτικής για ολόκληρη τη λεκάνη της Μεσογείου·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη που υπέγραψαν τη «Δήλωση της Ανκόνα» έχουν ζητήσει από την Επιτροπή να αναπτύξει μια μακροπεριφερειακή στρατηγική για την περιοχή της Αδριατικής και του Ιονίου σύμφωνα με το παράδειγμα των μακροπεριφερειακών στρατηγικών που έχει προτείνει ήδη η Επιτροπή για τη Βαλτική (2009), τον Δούναβη (2010) και τον Ατλαντικό Ωκεανό (2011)²;
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στο ψήφισμά του της 23ης και 24ης Ιουνίου 2011, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε τα κράτη μέλη «να συνεχίσουν το έργο τους, σε συνεργασία με την Επιτροπή, για πιθανές μελλοντικές μακροπεριφερειακές στρατηγικές, ιδίως όσον αφορά την περιοχή της Αδριατικής και του Ιονίου»·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε πρόσφατη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή των Περιφερειών κάλεσε το Κοινοβούλιο να στηρίξει την ανάπτυξη μιας ενωσιακής στρατηγικής για μια μακροπεριφέρεια Αδριατικής-Ιονίου η οποία να λαμβάνει υπόψη της τις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η εν λόγω λεκάνη, και ειδικότερα όσον αφορά τους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αλιεία αποτελεί παραδοσιακά έναν σημαντικό κλάδο για το μεγαλύτερο μέρος των περιοχών που βρέχονται από την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος, και ότι η διαχείριση των αλιευτικών δραστηριοτήτων στην εν λόγω περιοχή επιτελείται επί του παρόντος στο πλαίσιο της Γενικής Επιτροπής Αλιείας για τη Μεσόγειο

¹ Σύμφωνα με τον Διεθνή Υδρογραφικό Οργανισμό (ΙΗΟ), ως νοτιότερο όριο του Ιονίου πελάγους ορίζεται η γραμμή ανάμεσα στο ακρωτήριο Passero (Σικελία) και το ελληνικό ακρωτήριο Ταΐναρο.

² COM(2009)0248, COM(2012)0128, COM(2010)0715 και COM(2011)0782.

(GEAM) και της Διεθνούς Επιτροπής για τη Διατήρηση των Θυννοειδών του Ατλαντικού (ICCAT).

- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το βασικό γεωφυσικό χαρακτηριστικό της λεκάνης της Αδριατικής, κυρίως στο βόρειο τμήμα της, είναι ο ρηχός και αμμώδης βυθός, ο οποίος δεν αποκτά μεγαλύτερο βάθος παρά μόνο σε απόσταση πολλών χιλιομέτρων από τις ακτές, ενώ η λεκάνη του Ιονίου έχει χαρακτηριστικά που μοιάζουν με αυτά της υπόλοιπης, πολύ βαθύτερης, Μεσογείου και, ειδικότερα, στις GSA (γεωγραφικές υποπεριοχές της GEAM)18 και 19, που φθάνουν σε βάθος μέχρι και τα 2000 μέτρα.
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αλιεία στη λεκάνη Αδριατικής-Ιονίου είναι αλιεία μεικτού τύπου, η οποία χαρακτηρίζεται από δραστηριότητες που περιλαμβάνουν τη χρήση διαφόρων εργαλείων, από παραδοσιακή αλιεία μικρής κλίμακας έως βενθοπελαγική αλιεία με τράτα, από πελαγική αλιεία σε μέσο βάθος έως ερασιτεχνική αλιεία.
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στην Αδριατική υπάρχει μεγάλος αριθμός ενδημικών ειδών ψαριών· ότι, ωστόσο, η αύξηση της αλιευτικής δραστηριότητας και/ή της μόλυνσης έχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα για τα αλιευτικά αποθέματα και για τον τομέα της αλιείας εν γένει, ιδίως στις ιταλικές ακτές της νότιας Αδριατικής.
- ΙΒ. λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι τα τελευταία χρόνια η λεκάνη Αδριατικής-Ιονίου γνώρισε αξιοσημείωτη ανάπτυξη στον τομέα των υδατοκαλλιεργειών, παρόλο που βρίσκεται αντιμέτωπη με σημαντικούς περιβαλλοντικούς και χωρικούς περιορισμούς και παρά το γεγονός ότι δεν είναι όλες οι περιοχές κατάλληλες για την εγκατάσταση υπεράκτιων εκτροφείων και, όπου είναι, αυτά δεν είναι πάντοτε συμβατά με άλλες δραστηριότητες.
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχουν ήδη ορισμένες αξιόλογες πρωτοβουλίες περιφερειακής συνεργασίας για την προώθηση της επιστημονικής συνεργασίας με στόχο τη στήριξη της υπεύθυνης αλιείας στην Αδριατική θάλασσα, όπως για παράδειγμα το ADRIAMED¹;
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλά κράτη μέλη δεν διαθέτουν εθνικό ή περιφερειακό πολεοδομικό σχέδιο το οποίο να ρυθμίζει τη δόμηση σε παράκτιες και θαλάσσιες περιοχές και να ορίζει σαφώς τις ζώνες που είναι κατάλληλες για εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, ώστε να αποφεύγονται οι ευκόλως προβλέψιμες συγκρούσεις συμφερόντων με άλλους τομείς της οικονομίας, όπως ο τουρισμός, η γεωργία και η παράκτια αλιεία.
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη το δίκτυο των προστατευόμενων θαλάσσιων και παράκτιων περιοχών της Αδριατικής θάλασσας (AdriaPAN), που έχει στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης και της ικανότητας σχεδιασμού σε συνεργατικό πλαίσιο.
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης για τη θάλασσα πολιτική στην Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος πρέπει να συνοδεύεται από

¹ Το ADRIAMED είναι ένα περιφερειακό πρόγραμμα του FAO, το οποίο χρηματοδοτείται από το Ιταλικό Υπουργείο Γεωργικών, Επισιτιστικών και Δασικών Πολιτικών (MiPAAF) και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και στόχο του έχει την προώθηση της επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ των χωρών της Αδριατικής (Αλβανία, Κροατία, Ιταλία, Μαυροβούνιο και Σλοβενία), σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας για την υπεύθυνη αλιεία (OHE-FAO).

διαδικασίες διαλόγου και εταιρικής σύμπραξης με όλα τα παράκτια κράτη λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρα των θαλάσσιων δραστηριοτήτων και των κοινών πόρων·

Γενικές σκέψεις

1. εκτιμά ότι, με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, το Κοινοβούλιο έχει αναλάβει πλήρη ρόλο συννομοθέτη στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και σκοπεύει να ανταποκριθεί πλήρως στον ρόλο του αναφορικά με τη διαμόρφωση της αλιευτικής πολιτικής σε ενωσιακό καθώς επίσης σε περιφερειακό και διαπεριφερειακό επίπεδο·
2. πιστεύει ότι μια στρατηγική για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος πρέπει να αναφέρεται ρητά στη βιώσιμη ανάπτυξη και τη μεγέθυνση του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένης της απασχόλησης·
3. πιστεύει ότι μια στρατηγική για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος πρέπει να αποσκοπεί στη διασφάλιση της διατήρησης και προστασίας του περιβάλλοντος·
4. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 2012 ως σημαντικό βήμα προς τη θέσπιση ενός κανονιστικού πλαισίου που θα λειτουργεί ως καταλύτης για επίτευξη στενότερης συνεργασίας μεταξύ των χωρών και των περιφερειών που βρέχονται από την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος, με στόχο να εξασφαλιστεί ότι η αλιεία ασκείται υπεύθυνα και ότι είναι οικονομικά βιώσιμη για τις παράκτιες κοινότητες·
5. πιστεύει, εν προκειμένω, ότι η Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική (ΟΘΠ) πρέπει να διαδραματίζει βασικό ρόλο στην ανάπτυξη μακροπρόθεσμης στρατηγικής πολιτικής για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος, με στόχο τη βιώσιμη θαλάσσια και ναυτιλιακή ανάπτυξη και τη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων για τις επόμενες γενιές·
6. πιστεύει, επιπλέον, ότι ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός, ως δημόσια διαδικασία ανάλυσης και σχεδιασμού της χωροχρονικής κατανομής των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στις θαλάσσιες περιοχές της Αδριατικής και του Ιονίου - ιδίως στο βόρειο τμήμα της Αδριατικής - είναι απαραίτητος για το βιώσιμο μέλλον του τομέα της αλιείας σε σχέση με άλλες σχετικές δραστηριότητες·
7. επιβεβαιώνει τη δέσμευσή του για την εφαρμογή μιας μακροπεριφερειακής στρατηγικής για την εν λόγω σημαντική θαλάσσια λεκάνη, με στόχο την επιτυχημένη αντιμετώπιση των προκλήσεων και των κοινών ζητημάτων που απασχολούν τους κατοίκους των ενδιαφερόμενων παράκτιων περιφερειών, ώστε να προωθηθεί η οικονομική ανάπτυξη και η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση στην περιοχή·
8. εκτιμά ότι όλα τα προγράμματα και τα μέσα χρηματοδότησης της ΕΕ¹ για τις περιφέρειες της λεκάνης της Αδριατικής και του Ιονίου, συμπεριλαμβανομένων των μηχανισμών προενταξιακής βοήθειας (ΜΠΒ), πρέπει να είναι συμβατά μεταξύ τους και να αξιοποιούνται με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο προκειμένου να φέρουν πραγματική προστιθέμενη αξία στους φορείς και στις επιχειρήσεις του αλιευτικού τομέα που

¹ Διαρθρωτικά ταμεία (ΕΤΠΑ, ΤΣ, ΕΚΤ, ΕΤΑ/ΕΤΘΑ) καθώς επίσης το 7ο ΠΠ και το LIFE+.

δραστηριοποιούνται στην περιοχή·

9. εκφράζει την ισχυρή του πεποίθηση ότι κάθε προσπάθεια υπέρ μιας υπεύθυνης και βιώσιμης αλιείας στο εσωτερικό της λεκάνης Αδριατικής-Ιονίου μπορεί να λειτουργήσει ως καταλύτης για την ανάπτυξη των παράκτιων και αγροτικών περιοχών των ενδιαφερόμενων χωρών και να συμβάλει στην ανάπτυξη συμπληρωματικών παραγωγικών δραστηριοτήτων, όπως για παράδειγμα ο «αλιευτικός τουρισμός», στον οποίο επαγγελματίες αλιείς συνοδεύουν τουρίστες ή ερευνητές σε αλιευτικές εξορμήσεις, παραμένοντας σε απόλυτη αρμονία με τις αρχές μιας βιώσιμης αλιείας η οποία σέβεται απολύτως το τοπικό περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα·
10. θεωρεί ότι η Σύμβαση της Βαρκελώνης και το πρωτόκολλό της για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, που τέθηκε σε ισχύ τον Μάρτιο του 2011, θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως υπόδειγμα για να καταστεί η ολοκληρωμένη πολιτική υποχρεωτική για τα κράτη μέλη που συνορεύουν με την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος·
11. εκτιμά ότι οι διαθέσιμες πληροφορίες όσον αφορά τα αλιευτικά αποθέματα στη λεκάνη Αδριατικής-Ιονίου, τις μετακινήσεις και την κατανομή τους, καθώς επίσης τις δραστηριότητες της ψυχαγωγικής αλιείας δεν είναι ικανοποιητικές, και καλεί ως εκ τούτου τις αρμόδιες αρχές και τα ερευνητικά ιδρύματα να αναλάβουν άμεση δράση για την κάλυψη των υφιστάμενων κενών·
12. καλεί την Επιτροπή να εντείνει την προώθηση ερευνητικών προγραμμάτων που σχετίζονται με το θαλάσσιο περιβάλλον και την αλιεία και να στηρίζει την αξιοποίηση και τη διάδοση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων αυτών·
13. εκτιμά ότι, στον εμπορικό τομέα, αξιόλογα παραδείγματα συνεργασίας μεταξύ διοικητικών οργάνων διαφόρων περιοχών¹ μπορούν να λειτουργήσουν ως «βέλτιστη πρακτική» και να επεκταθούν σε άλλα πεδία εφαρμογής, ώστε να διασφαλιστεί καλύτερη ιχνηλασιμότητα, κερδοφορία και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, και ειδικότερα των τοπικών προϊόντων·
14. στηρίζει τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων φορέων για την ανάπτυξη μιας βιώσιμης και παραγωγικής αλιείας στην περιοχή·
15. εκτιμά ότι, προκειμένου να υπάρξει βιώσιμη ανάπτυξη στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας σε ολόκληρη τη λεκάνη Αδριατικής-Ιονίου, αλλά και προκειμένου να αυξηθεί η απασχόληση στις παράκτιες κοινότητες, είναι απαραίτητο να αξιοποιηθεί η εξαιρετικά σημαντική εργασία των γυναικών στον τομέα της αλιείας, να προωθηθούν τα επαγγελματικά τους προσόντα και να συμπεριληφθούν στις παράκτιες ομάδες δράσης και στις οργανώσεις παραγωγών·
16. ζητεί τη δημιουργία κινήτρων ώστε να προσελκυστούν νέοι στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην περιοχή και να ενθαρρυνθούν να επιδοθούν σε αυτές τις δραστηριότητες·
17. επισημαίνει ότι το Κοινοβούλιο έχει ήδη επιστήσει την προσοχή στην ανάγκη θέσπισης

¹ Για παράδειγμα, το Κοινωνικό και Οικονομικό Παρατηρητήριο για την Αλιεία και την Υδατοκαλλιέργεια.

πιο απλής, πιο συνεκτικής και πιο διαφανούς νομοθεσίας για την υδατοκαλλιέργεια, η οποία θα εξαλείψει τα εμπόδια που έχουν αναστείλει μέχρι τούδε την ανάπτυξη του πλήρους δυναμικού του τομέα της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ, θα επιβάλει σαφείς και μη αντιφατικούς κοινοτικούς και εθνικούς νομοθετικούς κανόνες, καθώς επίσης «θαλάσσια αναπτυξιακά σχέδια» σαφώς προσδιορισμένα από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις που εγκρίθηκαν προσφάτως στο πλαίσιο της ΓΕΑΜ¹.

18. υπενθυμίζει ότι η στοχευμένη ανάπτυξη του τομέα της υδατοκαλλιέργειας θα μπορούσε να προσφέρει στις παράκτιες περιοχές της λεκάνης Αδριατικής-Ιονίου, οι οποίες εξαρτώνται έντονα από τη θερινή τουριστική κίνηση, θέσεις εργασίας που δεν υπόκεινται σε εποχιακές διακυμάνσεις, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό σημαντικά στην απασχόληση·
19. υπογραμμίζει ότι η επέκταση των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας δεν πρέπει να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης κατά την οδηγία 2008/56/ΕΚ και ότι πρέπει να διεξάγεται σε πλήρη συμμόρφωση με τη σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης·
20. υπενθυμίζει ότι η προστασία των αλιευτικών αποθεμάτων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τη μόλυνση και από την υπεραλίευση και/ή την παράνομη αλίευση είναι εφικτή μόνο μέσω της δημιουργίας ενός ολοκληρωμένου δικτύου πληροφόρησης και επιτήρησης των θαλάσσιων δραστηριοτήτων, σε στενή συνεργασία με τα κράτη και τις ενδιαφερόμενες παράκτιες περιοχές·

Ειδικές σκέψεις

21. καλεί τις παράκτιες χώρες της λεκάνης της Αδριατικής θάλασσα και του Ιονίου πελάγους να συνεργασθούν για την συνολική καταγραφή των γεωμορφολογικών και βαθυμετρικών χαρακτηριστικών της ζώνης, της παρουσίας και της κατανομής των διαφόρων θαλάσσιων ειδών και των διαφόρων τεχνικών αλιείας ώστε να προκύψει μία συνολική εικόνα που θα μπορεί να αποτελέσει την βάση για την καλύτερη διαχείριση της αλιείας και θα συμβάλει στην ενίσχυση της ιδιαίτερης σημασίας της αλιευτικής δραστηριότητας στο πλαίσιο οιασδήποτε μελλοντικής μακροπεριφερειακής στρατηγικής·
22. καλεί, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να εγκρίνει το συντομότερο δυνατόν, και εντός του 2013, το σχέδιο δράσης για την πρακτική εφαρμογή της θαλάσσιας στρατηγικής σε μακροπεριφερειακή βάση για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος, επισημαίνοντας ότι ο τομέας της αλιείας πρέπει να αποτελέσει μία από τις προτεραιότητες στο πλαίσιο της εν λόγω στρατηγικής, λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά γεωφυσικά χαρακτηριστικά και συνδέοντας αυτό το σχέδιο δράσης με την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική της Ένωσης και την Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη», ώστε να μεγιστοποιηθεί η λειτουργία μόχλευσης του εν λόγω σχεδίου·
23. προτρέπει την Επιτροπή να υποβάλει, το ταχύτερο δυνατό, πρόταση κανονισμού η οποία να καθορίζει κοινά τεχνικά μέτρα για την αλιεία στη λεκάνη Αδριατικής-Ιονίου, την

¹ Ψήφισμα ΓΕΑΜ/36/2012/1 «Guidelines on Allocated Zones for Aquaculture (AZA)», που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της 36ης συνόδου της ΓΕΑΜ (Μάιος 2012).

επιτρεπτή αλιευτική προσπάθεια, τις περιόδους αλιείας και τα επιτρεπόμενα εργαλεία και άλλα σχετικά μέτρα διαχείρισης·

24. εκφράζει τη λύπη του διότι τα κράτη μέλη δεν έκαναν ευρύτερη χρήση των ατομικών αυτών σχεδίων διαχείρισης που παρέχουν την δυνατότητα να παρακαμφθούν ορισμένοι γενικοί κανόνες ώστε να ληφθούν υπόψη συγκεκριμένα χαρακτηριστικά· εκτιμά ότι αυτό θα είχε διευκολύνει αισθητά την εκ του σύνεγγυς διαχείριση και θα είχε αναδείξει πολύτιμα στοιχεία ως προς την κατάσταση στις διάφορες ζώνες, που θα παρείχαν την δυνατότητα των κατάλληλων προσαρμογών· για τον λόγο αυτό, ζητεί τα παράκτια κράτη μέλη να συνεργασθούν εποικοδομητικά μεταξύ τους και με την Επιτροπή για την επικαιροποίηση και την συνεχή προσαρμογή των μέτρων αλιευτικής διαχείρισης·
25. προτρέπει την Επιτροπή να θεσπίσει μόνιμο διάλογο με τις τρίτες χώρες της λεκάνης Αδριατικής-Ιονίου για την επίτευξη ειδικών διμερών ή πολυμερών συμφωνιών με στόχο την πρόοδο προς την εναρμόνιση και τυποποίηση των κανόνων για τη διαχείριση της αλιείας, έτσι ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) στη Μεσόγειο, αξιοποιώντας πλήρως το πλαίσιο της συνεργασίας που παρέχουν οι διεθνείς και οι περιφερειακοί οργανισμοί αλιείας· τονίζει ότι η στρατηγική για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος μπορεί να έχει προστιθέμενη αξία μόνο εάν ληφθούν υπόψη όλες οι χώρες που συνορεύουν, τόσο τα κράτη μέλη της ΕΕ όσο και οι τρίτες χώρες·
26. καλεί την Επιτροπή να προωθήσει τους στόχους της ΚΑΠ και ιδίως την επίτευξη της υπέρβασης της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης για όλα τα αλιευτικά αποθέματα το αργότερο έως το 2020, και να ενθαρρύνει την υιοθέτηση μιας προσέγγισης βάσει οικοσυστήματος έναντι των τρίτων χωρών·
27. καλεί την Επιτροπή να εντείνει την ανταλλαγή ορθών πρακτικών διαφύλαξης, σε συνεργασία με τα παράκτια κράτη, και να προωθήσει τη δημιουργία προστατευμένων θαλάσσιων περιοχών με στόχο την αποκατάσταση των πλέον απειλούμενων ειδών·
28. καλεί την Επιτροπή να προωθήσει τους στόχους της οδηγίας πλαίσιο για τη θάλασσα στρατηγική έναντι των τρίτων χωρών που συνορεύουν με την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος, δηλαδή την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το 2020·
29. καλεί, εν προκειμένω, την Επιτροπή να ενθαρρύνει τα κράτη μέλη που συνορεύουν με την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν θαλάσσιες στρατηγικές, υιοθετώντας μια προσέγγιση βάσει οικοσυστήματος και διασφαλίζοντας την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών παραμέτρων στις διαφορετικές πολιτικές που έχουν αντίκτυπο στο θαλάσσιο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τις διασυνοριακές επιπτώσεις στην ποιότητα των θαλάσσιων υδάτων των γειτονικών τρίτων χωρών·
30. Υπενθυμίζει ότι τόσο στο μελλοντικό Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (FEMP), μέσω των προγραμμάτων συλλογής στοιχείων, όσο και στο πλαίσιο των διαφόρων ερευνητικών προγραμμάτων της Ένωσης, υπάρχει χρηματοδότηση τόσο για την βελτίωση των γνώσεων σχετικά με το θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένων των αλιευόμενων ειδών, όσο και για την προώθηση της καινοτομίας και καλύτερων πρακτικών στο επίπεδο των αλιευτικών δραστηριοτήτων ζητεί, ως εκ τούτου, από τα κράτη μέλη να

παρουσιάσουν σχέδια προς αυτήν την κατεύθυνση και εκτιμά ότι από την προηγούμενη συνεργασία μεταξύ των διάφορων παράκτιων χωρών, μελών ή μη της ΕΕ, μπορούν να προκύψουν πρωτοβουλίες μεγάλου ενδιαφέροντος, οι οποίες, μέσω των σχεδίων των κρατών μελών μπορούν να αποδειχθούν επωφελείς για ολόκληρη την λεκάνη της Αδριατικής και του Ιονίου·

31. ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει κατά πόσον πρέπει να θεσπιστεί, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕ) και με βάση την εμπειρία που αποκτήθηκε μέσω του FEMIP¹, ένα ειδικό κονδύλιο χρηματοδότησης για την υλοποίηση των δράσεων και των στόχων της παρούσας στρατηγικής, έτσι ώστε να αποφευχθεί η περαιτέρω περιπλοκή των πραγμάτων με την υιοθέτηση νέων δημοσιονομικών εργαλείων· καλεί, επομένως, την Επιτροπή να εξετάσει επίσης τη δυνατότητα χρήσης ομολόγων έργων και συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ως κατ' εξοχή κατάλληλων χρηματοδοτικών μέσων·
32. καλεί την Επιτροπή να προτείνει τη σύσταση, στο πλαίσιο του προγράμματος RAC που έχει θεσπιστεί ήδη για τη Μεσόγειο, ειδικών συμβουλευτικών οργάνων, τόσο για την Αδριατική θάλασσα όσο και για το Ιόνιο πέλαγος, με βάση τις θετικές εμπειρίες που έχουν προκύψει από το πρόγραμμα «Περιφέρειες της θάλασσας» που εφαρμόζεται στα ύδατα της Ιταλίας² (όπως λ.χ. η περιφέρεια Αλιείας της Βόρειας Αδριατικής που δημιουργήθηκε το 2012 για την κοινή και εναρμονισμένη διαχείριση του τομέα της αλιείας της βόρειας Αδριατικής σε πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό επίπεδο)·
33. καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει, στη μελλοντική νομοθετική πρόταση σχετικά με τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, διατάξεις που να υποχρεώνουν τα θαλάσσια κράτη μέλη να εφαρμόσουν τα αναγκαία μέτρα για την αξιοποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας στην επικράτειά τους στον τομέα του περιβάλλοντος και για την προστασία του τουρισμού, και –όσον αφορά τις περιοχές που δεν υπόκεινται σε περιορισμούς– να εκπονήσουν «θαλάσσια αναπτυξιακά σχέδια» τα οποία να περιλαμβάνουν όλες τις τυπολογίες του τομέα και όλα τα απαραίτητα αναπτυξιακά σχέδια για τη διαχείριση των θαλάσσιων και παράκτιων περιοχών, εις τρόπον ώστε να ορίζεται η προσπελασιμότητα και η καταλληλότητα της κατάληψης και της χρησιμοποίησης των ζωνών αυτών, με την προοπτική να διευκολυνθεί η πρόσβαση στους κατάλληλους χώρους για την δημιουργία επιχειρήσεων στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας·
34. καλεί, επιπλέον, την Επιτροπή να καταρτίσει ειδικό πρόγραμμα εργασίας για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος, το οποίο θα καθορίζει τους μελλοντικούς στόχους για την περιοχή αυτή, όπως ισχύει επί του παρόντος για τη Μεσόγειο θάλασσα (σχέδιο IMP-MED)· τονίζει ότι το εν λόγω πρόγραμμα εργασίας πρέπει να θεωρηθεί επιλέξιμο για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ·

¹ Ευρωμεσογειακός Φορέας Επενδύσεων και Εταιρικής Σχέσης

² Οι «Περιφέρειες της θάλασσας» αποσκοπούν στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ Κράτους και Περιφερειών, με στόχο την ανάπτυξη και την υποστήριξη του κλάδου της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, στην προώθηση της εταιρικής σχέσης με τους παραγωγούς και τις επιχειρήσεις των τομέων του αλιευτικού κλάδου..

35. καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει ένα σύνολο κυρώσεων, ούτως ώστε να διασφαλίσει ότι μπορούν να επιβληθούν κυρώσεις στα κράτη μέλη που δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους σχετικά με τη συλλογή και μετάδοση δεδομένων ή δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν προβλήματα παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας στα ύδατά τους ή από τον αλιευτικό τους στόλο·
36. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η παρούσα έκθεση έχει ως στόχο να προωθήσει την ανάπτυξη μιας νέας κοινοτικής στρατηγικής στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στη λεκάνη της Αδριατικής θάλασσας και του Ιονίου πελάγους, προκειμένου να συμβάλει ουσιαστικά στην ανάπτυξη βιώσιμων δραστηριοτήτων με θετικές επιπτώσεις στις παράκτιες κοινότητες και στην αντίστοιχη ενδοχώρα.

Η Αδριατική θάλασσα και το γειτονικό Ιόνιο πέλαγος αποτελούν μια σημαντική θαλάσσια περιοχή που αφορά επτά χώρες: τρία κράτη μέλη της Ένωσης (Ιταλία, Ελλάδα και Σλοβενία), μία υπό προσχώρηση χώρα (Κροατία), μία υποψήφια προς ένταξη χώρα (Μαυροβούνιο) και δύο δυνάμει υποψήφιες προς ένταξη χώρες (Αλβανία και Βοσνία-Ερζεγοβίνη). Παρόλο που μεταξύ αυτών των τριών χωρών υπήρχαν ανέκαθεν έντονες οικονομικές και κοινωνικές αλληλεπιδράσεις –που τώρα ενισχύονται περαιτέρω εξαιτίας της διαδικασίας ένταξης στην ΕΕ– η περιοχή Αδριατικής-Ιονίου παρέμεινε ετερογενής από άποψη οικονομική, περιβαλλοντική και πολιτιστική.

Οι γειτονικές χώρες μοιράζονται επί του παρόντος πολλούς πόρους, μεταξύ των οποίων τα αλιευτικά αποθέματα, και βρίσκονται αντιμέτωπες με διάφορες προκλήσεις που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την ανάπτυξη του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, όπως η ρύπανση της θάλασσας, η διάβρωση των ακτών, οι διαφορές στην οικονομική ανάπτυξη των παράκτιων περιοχών, η αύξηση της αστικοποίησης κλπ.

Παρόλο που ορισμένες χώρες της Αδριατικής έχουν δημιουργήσει ειδικές ζώνες, ένα σημαντικό τμήμα της λεκάνης της Αδριατικής εξακολουθεί να αποτελείται από διεθνή ύδατα. Επομένως, η απουσία «κοινοτικών υδάτων» πέρα από τα όρια των χωρικών υδάτων των κρατών μελών (δηλαδή μέχρι δώδεκα ναυτικά μίλια) οδηγεί προς μια πιο ισχυρή διεθνή συνεργασία με τις γειτονικές χώρες προκειμένου να αναπτυχθεί κοινή διαχείριση των αλιευτικών δραστηριοτήτων και να διασφαλιστεί βιώσιμη εκμετάλλευση.

Παρά την ύπαρξη αρκετών παραδειγμάτων διαπεριφερειακής συνεργασίας καλού επιπέδου, τα προβλήματα της περιοχής δεν έχουν ακόμα αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά. Ορισμένα μοντέλα διαπεριφερειακής συνεργασίας, για τα οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ήδη προτείνει στρατηγικές σε μακροπεριφερειακό επίπεδο, έχουν δείξει ότι η προώθηση ορθών πρακτικών και πρωτοβουλιών μπορεί να έχει θετικές επιπτώσεις ιδιαίτερα γρήγορα σε άλλες περιοχές, ακόμα και σε ολόκληρη την περιφέρεια.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε πρόσφατα ανακοίνωση με την οποία προτείνει μια θαλάσσια στρατηγική για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος και αναφέρει ότι η βιώσιμη αλιεία αντιπροσωπεύει έναν από τους τέσσερις στρατηγικούς πυλώνες. Θεωρούμε σκόπιμη την ανάληψη δράσης σε αυτήν τη βάση προκειμένου να δρομολογηθεί και για τη λεκάνη Αδριατικής-Ιονίου μια μακροπεριφερειακή κοινοτική στρατηγική, η οποία να λαμβάνει υπόψη της, αναφορικά με τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εν λόγω θαλάσσιας λεκάνης, την ιδιαίτερη γεωφυσική της διαμόρφωση, με τους σχετικά ρηχούς και αμμώδεις βυθούς, τις λιμνοθάλασσές της, τα νησιά και τις παράκτιες περιοχές της. Ελπίζουμε ότι η Επιτροπή θα εγκρίνει το συντομότερο δυνατόν το σχετικό σχέδιο δράσης καθώς και έναν κατάλληλο κανονισμό για τη διαχείριση των αλιευτικών δραστηριοτήτων στην εν λόγω μακροπεριφέρεια.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	18.6.2013
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 14 - : 5 0 : 2
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	John Stuart Agnew, Antonello Antinoro, Κρίτων Αρσένης, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Werner Kuhn, Jean-Marie Le Pen, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raúl Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa, Илияна Малинова Йотова
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Jean-Paul Besset, Izaskun Bilbao Barandica, Vito Bonsignore, Luis Manuel Capoulas Santos, Ole Christensen, Jean Louis Cottigny, Diane Dodds, Julie Girling, Rebecca Harms, Jim Higgins, Carlos José Iturgaiz Angulo, Patrick Le Hyaric, George Lyon, Barbara Matera, Gesine Meissner, Ana Miranda, Rareș-Lucian Niculescu, Jens Nilsson, Sławomir Nitras, Mario Pirillo, Anna Rosbach, Νικόλαος Σαλαβράκος, Antolín Sánchez Presedo, Ιωάννης Α. Τσουκαλάς
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Salvador Garriga Polledo